grupo de (ordinare sep) personoj, poetoj ktp.

plektro þ. Elasta skrapilo, kiun oni tenas en la fingroj, por vibrigi la kordojn de iuj instrumentoj (gitaro ks). Κρ ριυκι.

pletoro. 1 🐺 Malsana stato, karakterizita per troo da ruĝaj globetoj en la sango. 2 (f) Nesana troabundo.

pilnto. 1 m Kvadrata platajo, subportanta kolonon, pilastron, piedestalon ktp. 2 m Elstara parto de muro, tuj super la grundo aŭ la planko, k konsistanta el ŝtono aŭ briko, eksterdome, aŭ el lignaj tabuloj, endome.

pllsl (tr). Fari multajn paralelajn faldojn, fiksitajn per kudro aŭ per glado. Kp FALDI, KRISPIGI. ~(aj)o. Parto de ŝtofo, jupo, robo ktp, tiel ~ita.

plonĝi (ntr). 1 (Sp) Lerte sin jeti en akvon por naĝi. 2 (Avi) Abrupte k krute malsupreniĝi, direktante malsupren la nazon de la aviadilo: ~bombi.

plukl & Kapti inter la fingroj, k aparte: 1 Rikolti floron, ŝirante ĝin tlamaniere de la branĉo. 2 Depreni, delevi malgrandan objekton: li ~is fadenelon de sia maniko; ~i falintan moneron. 3 b Vibrigi kordojn de instrumento per fingroj, ungoj aŭ plektro.

plumpa &. Malgracia, maleleganta, pro troa dikeco aŭ krudeco.

Piuralo ALD ~lsmo. 1 \$\ \times \text{Doktrino}, kiu supozas la universon konsistanta el multaj individuaj estaĵoj, reciproke sendependaj, substance siaspecaj. 2 \$\frac{1}{2}\text{Doktrino kontraŭa al totalismo, k celanta konservi la individuecon de la diversaj \$\text{stat-elementoj, malplimultoj ktp.}

Pneŭmatiko ANST 1 Parto de la fiziko, koncernanta la gasojn. Kp hidrostatiko, 2 Mallongigo por ~a bendo, t.e. bendo kun interna aertubo. ~a 1. Funkcianta per aero: ~a bremso, depeŝo, kuseno. 2 Elpumpanta la aeron aŭ alian gason el fermita vazo, ĝis pli-malpli kompleta vakuo: ~a maŝino, pumpilo.

pneŭmokoko F. Specio de mikrokoko, kiu kaŭzas la pneŭmonion.

pneŭmonlo 🕏. Inflamo de unu pulmo (simpla ~o) aŭ de la du pulmoj (duobla ~o).

poči (tr). Kuiri (ovon) jetante ĝin sen ŝelo en bolantan akvon, al kiu oni aldonis salon k citronsukon : arliŝokkoroj kun ~itaj ovoj.

pogromo. Registare instigita aŭ aprobita amasbuĉo k elrabado de judoj, aŭ, pli ĝenerale, de rasaj aŭ naciaj malplimultoj.

pojno . Manradiko.

pokero. Usondevena hazarda monludo per kartoj aŭ per kubetoj: ~vizaĝo (esprimanta neniajn sentojn, kiel konvenas al ~ludanto).

polara ... Havanta du flankojn kun kontraŭaj ecoj: ~aj molekuloj. RIM. La kontraŭaj flankoj estas ofte nomataj « polusoj». ~lgl. 1 Doni difinitan direkton al la amplitudo de vibrado: ~igida lumo. 2 Elektre igi substancon ~a; polarizi.

polarimetro . Aparato, por mezuri optikan rotacion de la polariga ebeno de lumo.

pollandrio. Pluredzeco: la ~o estas tradicia en Tibeto.

pollfonlo þ. Arto ludigi samtempe diversajn instrumentojn að kantigi samtempe voĉojn, kiuj faras sian parton ne unisone: ~a orkestro.

polikiiniko z 🚡. Medicina k kirurgia kliniko, en kiu oni kuracas diversajn malsanojn.

pollkromlo. Arto kolori aŭ presi per diversaj farboj: \sim aj skulptaĵoj, poloj, mapoj, filmoj.

polimero T. Molekulo konsistanta el la samaj atomoj en la sama proporcio, kiel alia donita molekulo, sed multobla je ĝi laŭ molekula pezo: paraldehido eslas ~o de acetaldehido; ~igi; la ~iĝa grado.

pollnomo A. Ĝenerale, ĉiu aritmetika aŭ algebra esprimo, kiu konsistas el pluraj termoj. Kp binomo, tranomo.

pollomjelito . Epideniia malsano, inflamo de la griza materio de la spino (= infana paralizo).

politekniko ². Plej supera teknika lernejo.

polmo Manplato. ~oludo (Sp). Speco de pilkludo, en kiu oni jetas k rejetas la pilkon per nuda ~o.